

Behandling, saa havde der slet ingen Tvivl været; der havde man ganske vist forandret denne Henvisning fra § 5 til § 1, men jeg troer, at § 1 i Loven om Embedsmænd udenfor Ministerierne indbefatter §§ 2 og 3 saaledes, at den faaer sin Betydning derved. Naar man vil prøve paa at skyde det tilside, saa kan man ganske vist sige, at der bliver nogen Uklarhed; men §§ 1, 2 og 3 i Loven om Embedsmændene udenfor Ministerierne udgjøre et saa fuldstændigt Hele, at den ene betinger den anden. Men vi skulle nu ogsaa see, at Opfattelsen slet ikke har været, at der skete nogen Forandring ved det Ændringsforslag, som kom frem ved 3die Behandling. Det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgfreds (H. Hage) ikke er her tilstede idag; han sagde meget rigtigt den første Gang, at det var efter en Tradition af, hvad der var passeret hele denne Sag angaaende, at man var kommen til at indføre det i Loven, men med den Bevidsthed, at man hentydede til en Paragraf, der havde sin Tyddestgjørelse i en anden Lov ligeoverfor de Embedsmænd, hvorom der her er Spørgsmaal; saaledes har han opfattet det, saaledes er det ogsaa min Overbevisning, at det blev opfattet, men naar man vil læse efter, hvad Ordføreren udtalte angaaende det Forslag, som da fremkom — det findes i Rigsdagsstidenden for den daværende Samling Sp. 4328 — saa siger han: „Af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds er der fremkommet et Ændringsforslag; dersom dette Forslag vedtages, saa vil Lovudkastet faae en lille Forbedring til Gunst for Embedsmændene; det, hvorpaa Ændringsforslaget væsentligt gaaer ud, er, at Alverstillægene gjøres til Gjenstand for Sædberegning“; -- det var den eneste Forandring, som Ordføreren for Udvalget dengang meente, at dette Ændringsforslag kunde medføre. Det kunde altsaa efter hans Mening slet ikke medføre en Forandring med Hensyn til Sædberegning af de uviste Indtægter. Jeg lægger Vægt paa de Mænds Udtalelser, som stode Sagen nær, og som forstode Sagen saaledes, at denne Ændring slet ikke kunde gjøre nogen Forandring i den Retning, som det ærede Medlem har meent. Det forekommer mig saaledes at være aldeles klart,

at naar man vil spørge sig selv, hvad har Folkethinget meent, dengang det voterede Loven om Magistratspersoners og juridiske Embedsmænds Lønning, har det da meent, at deres Lønninger skulle udbetales dem efter de samme Regler som dem, der bleve gjorte gjældende og endnu i dette Øieblik blive gjorte gjældende for Embedsmænd udenfor Ministerierne, som Lønnes med Naturalier, og spørger man, af hvilken Mening Justitsministeren har været ved Lovens Forelæggelse og Forhandling, hvor han ikke har gjort den allermindste Indsigelse imod, at § 5 forandrede til § 1, og heller ikke har gjort nogen Indsigelse imod, at ingen Forandring foretoges i det Ændringsforslag, som vedtoges ved tredje Behandling, saa siger jeg, at det er klart, at baade Thinget og Ministeren dengang havde den fulde Overbevisning, at disse Lønninger skulle udbetales efter den omtalte Regel. Den ærede Minister har formodet, og med Rette formodet, at det nuværende Finantsudvalg ved nærmere Overveielse maaskee kunde blive opmærksomt paa, at da Stillingen ikke laa klar, kunde der være Noget at rette; men det kan være hændet den ærede Minister, at han igjennem den Betragtning og i de Åar, der ligge imellem, kan have glemt den Opfattelse, han havde dengang, og at han forvejler den med den, han har nu. Den ærede Minister henledede Opmærksomheden paa, hvad ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) har fremdraget, at der i Begrundelsen af Regjeringens Lovforslag stod en Beregning, som opgjorde, hvad det Hele vilde koste, og at der var anført 27,000 Rd. for at dække Udgifterne ved Sædomsfrivningen. Jeg troer imidlertid, at enhver vil indrømme, at naar man gjør det Slags Overslag, som ikke har Andet at betyde end en Veiledning, saa tager man Summerne runde og siger: Det er det Meste, det kan beløbe sig til. Der ligger derfor intet Beviis, troer jeg, i disse 27,000 Rd., og havde der ligget noget Beviis deri, vilde den forrige Indenrigsminister og den nærværende Finantsminister baade have hørt og seet det, og det vilde have udøvet en Indflydelse paa dem. — Det gjør mig ondt, at dette Underændringsforslag af Finantsudvalget er kommet frem og